

Spm. nr. S 24

Til *sundhedsministeren* (8/10 92) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om det euforiserende stof Alley-Cat og om eventuelle planer om at optage stoffet på listen over stoffer, der ikke må forefindes her i landet?«

Begrundelse

På grund af forlydender om, at stoffet findes i Danmark, ønsker spørgeren nærmere oplysninger om udbredelsen og virkningen på kort og lang sigt m.v. af stoffet og om, hvilke eventuelle forholdsregler ministeren vil tage for at forhindre udbredelsen af det.

Svar (13/10 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Sundhedsstyrelsen har indhentet telefoniske oplysninger fra Rigspolitichefens Narkotikainformation, United Nations International Drug Control Programme i Wien samt fra Københavns Kommunes Behandlingsinstitution for Stofmisbrugere.

På baggrund heraf har Sundhedsstyrelsen udtalt, at man ikke har kendskab til, hvilket stof/hvilken stofkombination betegnelsen Alley-Cat skulle dække. Styrelsen kan derfor ikke udtale sig om virkninger, eventuel udbredelse eller forholdsregler.

Jeg kan henholde mig til det af Sundhedsstyrelsen udtalte.

Spm. nr. S 2

Til *justitsministeren* (6/10 92) af:

Jens Thoft (SF):

»Hvilken interesse har Danmark i at bidrage til oprustning af et land som Singapore, og hvilken sikkerhed har Danmark for, at krigsmateriel, leveret til Singapore, ikke – som tidligere og imod de udstedte »end user-dokumenter« – videreeksporteres?«

Begrundelse

Svenske fredsorganisationer har afsløret, at de svenske firmaer Bofors og Karlskrona værft via delvis illegale datterselskaber i Singapore i forståelse med Singapores flådemyndigheder i

årevis har videreeksporteret svenske våbensystemer til en række lande i Mellemøsten og Asien omfattet af svensk forbud mod våbeneksport. Nu oplyses det i bl.a. Søfart den 11. september 1992, at Danyard Aalborg har leveret den første af 4 overbygninger til minestrygere af Landsort-klassen som underleverandør for Karlskrona Varv, der bygger for Singapore Navy. Med spørgsmålet ønskes oplyst, hvilken garanti de danske myndigheder har for, at leverancerne denne gang rent faktisk ender hos Singapore Navy, og om ministeren efterfølgende vil kontrollere, om leverancerne faktisk overholder de »end user-erklæringer«, der udstedes af Singapore Navy.

Svar (15/10 92):

Justitsministeren (Engell):

Efter våbenlovens § 6 er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre materiel til land-, sø- eller luftkrig.

Efter den gældende lovgivning gælder der således et principielt forbud mod våbeneksport med mulighed for tilladelse efter en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Justitsministeriet følger den praksis, at der indhentes en udtalelse fra Forsvarsministeriet, hvis der er tvivl om, hvorvidt det pågældende produkt er omfattet af våbenlovens § 6, stk. 1. Justitsministeriet henholder sig normalt til den af Forsvarsministeriet afgivne udtalelse. Udførselsansøgninger forelægges endvidere for Udenrigsministeriet, som foretager en konkret bedømmelse i henhold til dansk våbeneksportpolitik. Hovedprincippet heri har igennem en længere årrække været, at der nægtes eksporttilladelse til lande, der er inddraget i krigsbegivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller ustabile, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter, herunder borgerkrig eller væbnet undertrykkelse af befolkningsgrupper. Eksporttilladelse nægtes endvidere til lande, mod hvilke der er vedtaget våbenembargo.

Såfremt Udenrigsministeriet ikke har bemærkninger til den ansøgte udførsel, meddeler Justitsministeriet tilladelse, såfremt de nødvendige eksportkontroldokumenter foreligger.

Ved udførsel bl.a. til Sverige kræves sædvanligvis importcertifikat samt »stor« erklæring, dvs. erklæring fra ansøgeren bl.a. om, at